

Nr 103.

Av herr **Johansson, Johan Bernhard, m. fl.**, om importreglering beträffande vissa trävaror.

Vid såväl 1931 som 1932 års riksdagar väcktes motioner, vari påyrkades statliga åtgärder mot onödig import av trävaror. Under hänvisning till att regeringen hade sin uppmärksamhet riktad på frågan avstyrkte bevillningsutskottet motionerna, vilka också blevo av riksdagen avslagna. 1932 års bevillningsutskott anför bl. a.: »Enligt en inför utskottet lämnad redogörelse angående handläggningen av ovan omförmälda ävensom åtskilliga nya till Kungl. Maj:t inkomna framställningar i nu förevarande ämne äro dessa frågor alltjämt föremål för Kungl. Maj:ts uppmärksamhet. Inom handelsdepartementet har man sålunda vidtagit anordningar för att, med ledning av för varje vecka inhämtade detaljuppgifter, följa förhållandena på detta område.

Med hänsyn härtill och då utskottet förutsätter, att Kungl. Maj:t, därest särskilda åtgärder finnas erforderliga, icke skall underlåta att, även utan framställning från riksdagen, vidtaga efter omständigheterna påkallade åtgärder, har utskottet ansett skäl icke föreligga för riksdagen att göra framställning om utredning i ämnet. Det har vidare syntts utskottet i frågans nuvarande läge icke heller vara lämpligt, att riksdagen närmare uttalar sig angående de åtgärder, som eventuellt kunna komma i fråga till begränsning av trävaruinförseln.»

Oaktat de åtgärder regeringen måhända vidtagit, har importen av trävaror dock alltjämt fortgått i en icke obetydlig omfattning. Genom priset på skogsprodukterna och de importbegränsningar av skilda slag, som en hel del importländer vidtagit för att begränsa och ransonera införseln av olika produkter från skogshanteringen, har krisläget för vår inhemska skogshushållning i hög grad förvärrats. I förhållande till hela vår trävirkesomsättning ter sig visserligen inte importen betydande, men bakom relativt små försäljningar kan ligga mera omfattande utbud, och det är ofta utbuden mera än försäljningarna som bestämma prisnivån. I synnerhet då importen till ganska betydande del kommer från ett land som tillämpar tvångsarbete i skogarna och dumpingpriser vid försäljningarna, kan givetvis en sådan importmöjlighet i betydande grad påverka prisnivån. Arbetslösheten och exportsvårigheterna borde vid detta laget ha lärt oss att vi inte ha råd med att importera sådana saker, som vi själva ha mer än tillräckligt utav, och därtill få dragas med ytterst stora svårigheter då det gäller att utvinna exportmarknad för överskottet. Alla skäl tala för att en effektivare importbegränsning vidtages i fråga om den obehövligen virkesimporten. De norska flottningarna i en del svenska vattendrag och hänsynen till annan mera lojalt bedriven sådan virkesimport utesluter måhända möjligheten att införa generellt importförbud, men en effektiv im-

portreglering torde vara det ändamålsenligaste medlet mot dumping och onödig import utav trävaror.

Vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller att Kungl. Maj:t ville föranstalta om en effektiv importreglering i fråga om oarbetade trävaror av furu eller gran, sågade och bilade trävaror av samma träslag samt ved.

Stockholm den 21 januari 1933.

J. B. Johansson.

Hj. Halvarsson.

Carl Lindmark.

Carl Bengtsson.

Uno Wikström.

Ernst Lundell.

N. Gabrielsson.